

Dosar nr. 2007

R O M Â N I A
TRIBUNALUL TULCEA
SECTIA CIVILA, COMERCIALA SI CONTENCIOS ADMINISTRATI
Sentința Civilă nr. 2007
Şedința publică de la 16 Mai 2008
Completul compus din:
PREȘEDINTE
Grefier

Pe rol fiind judecarea cauzei civile care are ca Contencios administrativ și fiscal – contestație act administrativ - formulată de reclamanta S.C. S.R.L. TULCEA cu sediul în Tulcea str. nr. , jud. Tulcea, împotriva părătelor MINISTERUL ECONOMIEI ȘI FINANȚELOR - D.G.F.P. TULCEA cu sediul în Tulcea str. Păcii nr. 20 și MINISTERUL ECONOMIEI ȘI FINANȚELOR - A.N.A.F. -D.G.F.P. TULCEA-ADMINISTRAȚIA FINANȚELOR PUBLICE PENTRU CONTRIBUABILI MIJLOCII cu sediul în Tulcea str. Păcii nr. 20, jud, Tulcea.

Dezbaterile în fond au avut loc în ședința publică din data de 09 mai 2008, susținerile părților fiind consemnate în încheierea de ședință din acea dată care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

T R I B U N A L U L:

Prin cererea înregistrată la Tribunalul Tulcea sub nr. /2007, reclamanta, SC „ ” SRL Tulcea a chemat în judecată pe părății Ministerul Economiei și Finanțelor – DGFP Tulcea și Ministerul Economiei și Finanțelor – ANAF – DGFP Tulcea – Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii, pentru ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună anularea în tot a Deciziei nr. /4 august 2007 emisă de DGFP Tulcea în soluționarea contestației formulate împotriva Deciziei de impunere nr. /5 mai 2007, privind obligațiile fiscale suplimentare de plată, stabilite de Inspectia fiscală, și exonerarea de la plata sumei de lei reprezentând TVA, majorări de întârziere în sumă de lei și penalități de întârziere pentru impozitele cu reținere la sursă în sumă de lei, precum și exonerarea de la plata sumei de lei reprezentând impozit pe venitul microîntreprinderilor, majorări de întârziere în sumă de lei și penalități de întârziere pentru impozit cu reținere la sursă în sumă de lei.

S-a solicitat totodată anularea în parte a deciziei de impunere nr. /16 mai 2007 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de Inspectia fiscală, cu privire la sumele mai sus menționate și a Raportului de inspecție

fiscală nr. 16/16 mai 2007 emise de părâte, cu obligarea acestora la plata cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii, reclamanta a arătat că în urma inspecției fiscale desfășurată în perioada 05.04.2007 – 30.04.2007 de către organele de inspecție fiscală din cadrul DGFP Tulcea – Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii, au fost verificate toate sursele datorate de societate bugetului de stat consolidat pentru perioada 01.01.2004 – 31.12.2006.

În urma inspecției efectuate a fost întocmit Raportul de inspecție fiscală nr. 16.05.2007 și a fost emisă Decizia de impunere nr. 17/16.05.2007.

Împotriva acestei decizii a formulat în tem disp.art. 175-177 din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, contestația înregistrată sub nr. 27.06.2007 prin care a solicitat anularea parțială a deciziei de impunere nr. 16.05.2007, precum și a actelor care au stat la baza emiterii ei, respectiv Raportul de inspecție fiscală nr. 16.05.2007 și a anexelor sale, dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. 16.05.2007, în ceea ce privește obligația de plată a taxei pe valoare adăugată în sumă de RON, majorări de întârziere în sumă de RON și penalități de întârziere pentru impozitele cu reținere la sursa în sumă de RON, precum și obligația de plată a impozitului pe venitul microîntreprinderilor în sumă de RON, majorări de întârziere în sumă de RON și penalități de întârziere pentru impozitele cu reținere la sursa în sumă de RON.

În soluționarea contestației a fost emisă Decizia nr. 2007 de către Ministerul Economiei și Finanțelor – DGFP Tulcea prin care contestația reclamantei a fost respinsă ca neîntemeiată, reținându-se că organul fiscal de control a stabilit în sarcina societății în mod corect obligațiile fiscale suplimentare. Decizia atacată nr. 2007 reiterează motivația cuprinsă în decizia de impunere nr. 16.05.2007, având la bază același rationament și aceeași interpretare a dispozițiilor Codului Fiscal.

Astfel, în urma inspecției fiscale efectuate, s-a stabilit în sarcina reclamantei obligația fiscală suplimentară de plată a sumei de lei reprezentând TVA și a penalităților aferente.

Această sumă de lei este formată din suma de lei TVA și suma de lei reprezentând TVA colectată stabilită suplimentar.

Reclamanta a mai arătat că societatea a stabilit baza de impozitare în mod corect conform alin.5 citat în mod legal de organul fiscal, că diferența între prețul de vânzare obținut, inclusiv TVA și prețul de cumpărare a bunurilor, apreciază că organul fiscal s-a aflat într-o gravă eroare în a aprecia că mai datoră suma de 10594 RON reprezentând diferența TVA colectată întrucât „a colectat TVA la comisionul practicat și nu la valoarea integrală a facturii fiscale (observații – anexa 12 la raport). Precizează reclamanta că îndeplinește condițiile prevăzute la lit.a și b din alin.5, întrucât bunurile au fost cumpărate de la persoane fizice, care nu sunt înregisterate ca plătitori de TVA.

Pentru toate aceste considerente, reclamanta apreciază că organul fiscal a stabilit în mod greșit, în sarcina acesteia, obligația suplimentară de plată a sumei de RON, reprezentând TVA colectată și a sumelor accesorii de RON, reprezentând majorări de întârziere și RON, reprezentând penalități de întârziere.

Cu privire la suma de RON reprezentând TVA colectată stabilită suplimentar, în raport de facturile fiscale care nu au fost găsite în stoc (la cotor) reclamanta apreciază că stabilirea acestei sume s-a făcut în mod aleatoriu și greșit ca mod de calcul a valorii TVA colectată în raport de dispozițiile legale, respectiv artr.161 alin.4 din Legea nr.571/2003 și Normele metodologice de aplicare ale acestui articol alin.11 – 16.

Precizează reclamanta că în fapt în urma controlului efectuat nu au fost găsite în stoc următoarele formulare cu regim special ridicate de societate de la AFP Tulcea cu factura fiscală nr. 1900/19.01.2004, facturile fiscale nr. 54, 9955, 9956, 9958, 9965, 9967, 9971, 9976, 9977, 9984, 9989, 9990, 9991, 5359992, 5359993, 9994, 9995, 9996, 9998, 9999 și 9999. În total nu au fost găsite în stoc un număr de 21 de facturi fiscale. În fapt, carnetul de facturi fiscale nr. 51 – 5360000 a fost pierdut de societate, o dată cu încetarea activității punctului de lucru din București.

Valoarea TVA colectată stabilită suplimentar a fost însă greșit calculată de organul fiscal, prin aplicarea procentului sutei mărite direct asupra valorii integrale a facturilor emise (la prețul de vânzare).

TVA colectată suplimentar estimată = x 19/119 = ROL.

Organul fiscal trebuia să aibă în vedere dispozițiile speciale stabilite pentru revânzarea bunurilor second – hand și să estimeze TVA colectată prin aplicarea procentului sutei mărite asupra bazei de impozitare – stabilită ca diferență dintre prețul de vânzare, inclusiv TVA și prețul de cumpărare.

De asemenea, reclamanta menționează că, carnetul de facturi fiscale nr. 951 – 00, în legătură cu care nu au fost regăsite cele 21 de facturi, a fost utilizat timp de 4 luni din luna ianuarie, februarie, martie și aprilie 2004. Începând cu luna mai 2004, fiind folosit un alt carnet de facturi fiscale.

Cu privire la impozitul pe venitul microîntreprinderilor, stabilit în mod suplimentar, la suma de ROL și ROL majorări de întârziere și ROL penalități, reclamanta apreciază că și acesta a fost în mod eronat estimat de organul fiscal, întrucât s-a avut în vedere ca bază de imponere valoarea estimată de ROL, corespunzătoare celor 21 de facturi lipsă, din care s-a scăzut valoarea TVA de ROL, greșit calculată și estimată, pentru considerentele prezентate mai sus la pct.2. Mai mult decât atât, având în vedere activitatea realizată de societate – comerț cu bunuri second-hand – fiecare factură lipsă ar fi trebuit să reprezinte un bun, în speță un autoturism, care să se regăsească în inventarul de mărfuri și care să aibă la bază

o dovardă de achiziție – factura fiscală sau contract de vânzare-cumpărare pentru un autovehicul folosit. Toate aceste dovezi, din care să rezulte în mod cert că fiecare factură care nu a fost găsită a fost corespunzătoare unui anumit autovehicul nu se regăsesc, întrucât în realitate cele 21 de facturi fiscale care nu au fost regăsite nu au fost utilizate de societate, iar o parte din ele au fost anulate.

În drept, reclamanta și-a intemeiat cererea pe dispoz. art.1 alin.1, art.8 alin.1, art.11 alin.1 lit.a din Legea nr.554/2004 modif. și compl. prin Legea nr.262/2007, art.188 alin.2 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, art.161 alin.4 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, art.152 indice 2 alin.12-14 din Legea nr.571/2003 republic, cu toate modificările și completările ulterioare.

~~Reclamantul îl susține că la vederea contestației decizia nr. 14 august 2007~~

~~emisă de DGFP Tulcea în soluționarea unei cauze împotriva deciziei de impunere nr. 16 mai 2007, care a stabilit că societatea SC „EXPERT” este în vederea emisiiei ca acestor dispoziții.~~

Pârâta DGFP Tulcea a depus întâmpinare prin care a solicitat respingerea cererii reclamantei ca nefondată, susținând în esență că motivațiile reclamantei în formularea contestației se intemeiază pe o interpretare greșită a dispozițiilor Legii nr.571/2003 – Codul fiscal și a Normelor metodologice de aplicare a acesteia.

În cauză a fost încuviințată proba cu înscrisuri și expertiză contabilă solicitată de reclamantă având ca obiective stabilirea modului de calcul corect al valorii taxei pe valoarea adăugată pentru anii 2004, 2005 și 2006 la SC „

„EXPERT” SRL, precum și a accesoriilor acestei sume, majorări de întârziere și penalități, precum și stabilirea corectă a impozitului pe venitul microîntreprinderilor pentru perioada 1 aprilie – 31 decembrie 2004.

Examinând contestația formulată împotriva deciziei nr. din 4 august 2007 precum și a deciziei de impunere nr. din 16 mai 2007 emise de DGFP Tulcea pe baza înscrisurilor depuse la dosarul cauzei, a probelor administrative și a dispozițiilor legale incidente în cauză, tribunalul apreciază că această cerere este intemeiată.

Astfel, în urma inspecției fiscale generale a fost întocmit raportul de inspecție fiscală nr. din 16 mai 2007 prin care organele fiscale au stabilit că SC „EXPERT” SRL nu a înregistrat în evidențele contabile ale societății facturile fiscale ridicate de către aceasta de la DGFP Tulcea cu factura fiscală nr. din 19 ianuarie 2004, iar un număr de 21 de facturi fiscale nu au fost găsite în stoc, iar în vederea aprecierii asupra veniturilor rezultate din cele 21 de facturi lipsă, organul fiscal a luat în considerare valoarea medie a celorlalte 29 de facturi emise, rezultând o valoare totală a facturilor lipsă în sumă de 325.511.276 lei.

Valoarea TVA a fost calculată prin aplicarea procedeului sutei mărite obținându-se o valoare colectată suplimentar de 10.555.555 lei.

Venitul impozabil suplimentar a fost calculat prin scăderea valorii TVA colectată suplimentar, rezultând că în perioada 1 ianuarie 2004 – 31 decembrie 2006, din activitatea de comerț cu bunuri second-hand (mașini uzate), agentul economic a colectat TVA numai pentru comisionul practicat, fără a respecta prevederile legale, și a determina în mod corect baza de impozitare, ca diferență între prețul de vânzare obținut, inclusiv TVA și prețul de cumpărare al bunului.

În consecință, inspectorii DGFP Tulcea au stabilit o diferență de TVA plătit bugetului consolidat de stat, față de evidența contabilă a societății verificate, în sumă de _____ lei, compusă din _____ lei reprezentând TVA colectată, urmare activității de comerț cu bunuri secand-hand desfășurată de societate în perioada 1 ian 2004 – 31 decembrie 2006 și suma de _____ lei reprezentând TVA colectată, urmare estimărilor făcute de reprezentanții DGFP pentru un carnet de formulare cu regim special care nu au fost găsite în evidența societății.

Referitor la suma de _____ lei, expertiza contabilă efectuată în cauză a stabilit că deși au fost avute în vedere și invocate în mod corect disp. legale cu privire la modul de stabilire a bazei de calcul a TVA, respectiv art.161 al.4 din Legea nr.57/2003 privind codul fiscal și HG 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a codului fiscal, reprezentanții DGFP au calculat în mod greșit diferența de TVA, aplicând încă o dată această taxă la prețul obținut de societate prin vânzarea autovehiculelor, preț format din suma înscrisă în factură la rubrica total de plată, din care coloana 5 reprezintă valoarea iar coloana 6 reprezintă valoarea taxei pe valoarea adăugată.

Această explicație și detaliere a modului de calcul al TVA este evidențiată în anexa 1 a raportului de expertiză contabilă (fila 182) din dosar.

În consecință, în baza prevederilor Codului fiscal, contestatoarea trebuia să determine TVA colectată pentru perioada 1 ianuarie 2004 – 31 decembrie 2006 în sumă de _____ lei datorat de societate pentru perioada mai sus menționată.

Datorită acestei diferențe de taxe rezultată din calculul diferit al valorii TVA, rezultă că în mod greșit au fost calculate și accesoriile la TVA.

Referitor la modul de calcul a valorii TVA colectate, corespunzătoare formularelor cu regim special care nu au fost găsite în stocul societății, respectiv calculul sumei de _____ lei, se reține că potrivit preved. HG 1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală „când organele de inspecție fiscală sunt îndreptățite potrivit legii să estimateze baza de impunere, se vor menționa în actul de inspecție motivele de fapt și temeiul legal care au determinat folosirea estimării, precum și criteriile de estimare.

Acstea dispoziții au fost avute în vedere de către inspectorii DGFP Tulcea, atunci când au folosit metoda estimării asupra bazei de impunere pentru calculul valorii TVA.

Cu toate acestea, în evidențele contabile ale contestatoarei a fost regăsită factura nr. din 17 mai 2004 cu o valoare de lei și TVA în sumă de lei, situație în care valoarea TVA estimată de inspectorii DGFP în Raportul de inspecție fiscală la suma de ROL, se reduce la valoarea corectă de 119.353 ROL.

Potrivit Raportului de inspecție fiscală, impozitul pe microîntreprinderi calculat suplimentar a fost stabilit la o valoare de 1.193.53 ROL, aferente perioadei 1 aprilie 2004 – 31 decembrie 2004.

Luând în considerare însă, în vederea estimării valorii impozitului factura nr. 17 mai 2004 regăsită în evidențele contabile ale societății, dintre actele cu regim special pe care inspectorii DGFP nu le-au regăsit în stoc, expertul contabil a calculat valoarea impozitului pe microîntreprinderi de 1.193.69 ROL mai mică decât cea evidențiată de către organele de control al DGFP Tulcea.

Față de considerentele mai sus menționate, constatăndu-se prin expertiză tehnică de specialitate că datoriile contestatoarei la bugetul consolidat de stat sunt diferite decât cele stabilite prin raportul de inspecție fiscală din 16 mai 2007, instanța va anula în totalitate decizia nr. 4 august 2007 prin care a fost soluționată contestația formulată de petentă împotriva deciziei nr. din 16 mai 2007 și în parte această din urmă decizie, precum și raportul de inspecție fiscală nr. 1865 din aceeași dată, ca fiind netemeinice și nelegale.

Urmare anulării actelor menționate se va constata că petenta SC „SRL Tulcea datorează bugetului de stat consolidat sumele de lei reprezentând impozit pe venitul microîntreprinderilor și lei reprezentând TVA conform expertizei contabile efectuate, în cauză care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Urmează a fi exonerată reclamanta cu privire la plata diferențelor de impozit pe venitul microîntreprinderilor și TVA, constataate prin decizia de impunere nr. și Raportul de inspecție fiscală nr. ambele din 16 mai 2007, de către ABNAF – Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii Tulcea.

În tem art.274 Cod proc.civilă, vor fi obligate părătele la 119.353 lei cu titlu de cheltuieli de judecată către reclamantă.

PENTRU ACESTE MOTIVE ÎN NUMELE LEGII HOTĂRÂŞTE:

Admite contestația formulată de reclamanta S.C. S.R.L. TULCEA cu sediul în Tulcea str. nr. , jud. Tulcea, împotriva părătelor MINISTERUL ECONOMIEI ȘI FINANȚELOR - D.G.F.P. TULCEA cu sediul în Tulcea str. Păcii nr. 20 și MINISTERUL ECONOMIEI ȘI FINANȚELOR - A.N.A.F. -D.G.F.P. TULCEA-ADMINISTRAȚIA

FINANȚELOR PUBLICE PENTRU CONTRIBUABILI MIJLOCII cu sediul în Tulcea str. Păcii nr. 20, județul Tulcea.

Anulează în totalitate decizia nr. 4 august 2007 a DGFP Tulcea și în parte decizia nr. 16.05.2007 și raportul de inspecție fiscală nr. 16.05.2007 emise de DGFP Tulcea - Administrația Finanțelor Publice Tulcea pentru Contribuabilii Mjlocii ca neteminică și nelegală.

Constată că reclamanta S.C. Auto - Expert S.R.L. Tulcea, datorează bugetului de stat sumele de lei reprezentând impozit pe venitul microîntreprinderilor și lei, reprezentând taxă pe valoare adăugată, conform expertizei contabile care face parte integrantă din hotărâre.

Exonerează reclamanta cu privire la plata diferențelor de impozit pe venitul microîntreprinderilor și taxa pe valoarea adăugată, constată prin decizia de impunere nr. 16.05.2007 și raportul de inspecție fiscală nr. ambele din mai 2007 de către ANAF - Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabilii Mijlocii Tulcea.

Obligă părății la cheltuieli de judecată către reclamantă.

Executorie.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din 16 mai 2008.

Președinte,

Grefier,

pt.judecător în CO cf.art.261

Cod proc.civilă,semnează

peședintele instanței

Red. 20.06.2008
Tehnored /5 ex/30.06.2008